

Εντάξει, εντελώς αναξιοπρεπές, αλλά εφόσον η «κοινωνία» κρίνει θετικό τον εκβιασμό της Τρόικας να απολυθούν τόσες χιλιάδες εργαζόμενοι στο Δημόσιο για να πάρουμε τη δόση, κανένα πρόβλημα. Ό,τι πει η «κοινωνία». Αν, όμως, στην επόμενη δόση, η Τρόικα απαιτήσει να γίνουν οι απολυμένοι του Ιδιωτικού Τομέα 2,5 εκατομμύρια ώστε να γίνει η Ελλάδα ακόμη πιο ανταγωνιστική λόγω εξαθλίωσης, τι θα πει τότε η «κοινωνία»;

Όταν κάνεις μία υποχώρηση στον εκβιαστή, μετά δεν έχουν τέλος οι απαιτήσεις. Κάθε φορά η «διαπραγμάτευση» ήταν δύσκολη, η «δόση ήταν σε κίνδυνο» και τα ανταλλάγματα

ήταν άμεσα. Εξευτελιστικοί μισθοί, ελεύθερες απολύσεις, εκατοντάδες χιλιάδες λουκέτα σε επιχειρήσεις, 500.000 νοικοκυριά χωρίς εισόδημα, 1,5εκ. κεφάλια εργαζομένων για να πάρουμε τις δόσεις που ποτέ δεν είδαμε.

Αλλά αφού το «ήθελε η κοινωνία...», τι μπορείς να πεις; Αυτή η ίδια «κοινωνία» που τώρα χαιρέτα με τις απολύσεις στο Δημόσιο χρησιμοποιώντας το επιχείρημα «αυτά θα έπρεπε να τα είχαμε κάνει μόνοι μας». Βασικά και πρωτίστως, όλα τα στραβά μόνοι μας τα κάναμε και όλους αυτούς που έκαναν τα στραβά η «κοινωνία» τους ψήφιζε τόσα χρόνια, οπότε ουδείς ήθελε να ισιώσει κάτι.

Ας πάμε όμως στη σοβαρότητα των «μεταρρυθμίσεων» και στις υποσχέσεις για ένα «αξιοκρατικό και έντιμο Δημόσιο». Ακούγεται πολύ εύκολο. Επικίνδυνα εύκολο. Ας πούμε ότι θα απολυθούν κάποιοι και στις θέσεις τους θα προσληφθούν κάποιοι άλλοι «αξιοκρατικά μέσω ΑΣΕΠ». Ποιος είπε ότι το ΑΣΕΠ εξετάζει συνειδήσεις και κρίνει τον έντιμο; Γιατί δε μας λένε πόσοι από τους επίορκους δημοσίους υπαλλήλους είχαν προσληφθεί «αξιοκρατικά μέσω ΑΣΕΠ»; Άραγε πόσα μέλη πειθαρχικών συμβουλίων που έριχναν ποινές – χάρδια στους επίορκους του ΑΣΕΠ είχαν προσληφθεί και οι ίδιοι μέσω ΑΣΕΠ; Εν ολίγοις, από πότε το ΑΣΕΠ εγγυάται αξιοκρατικό, εξυπηρετικό και έντιμο Δημόσιο; Πόσο θέλουν να μας τρελάνουν;

Δεύτερον, από πόσα σύννεφα θα ξαναπέσει η «κοινωνία» όταν αύριο μάθει ότι καμία μεταρρύθμιση δεν έγινε στον τρόπο που λειτουργεί το Δημόσιο καθώς ούτε ένας υπάλληλος της Βουλής απ' αυτούς που διορίστηκαν μέσω του «ΑΣΕΠ βουλευτών» δεν απολύθηκε ή μετακινήθηκε; Πόσο θα «φρίξει η κοινωνία» όταν μάθει ότι εντελώς τυχαία κανείς από τους συνεργάτες των βουλευτών που διορίζονταν τόσα χρόνια στο Δημόσιο δε θα μετακινηθεί ή απολυθεί; Και εν πάση περιπτώσει, ποιοι θα κάνουν «μεταρρυθμίσεις» στο Δημόσιο; Αυτοί που μέσα στην κρίση διόρισαν άλλους 232 υπαλλήλους στη Βουλή, την ώρα που καρατομούσαν τις ζωές εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων βουλιάζοντας την αγορά στην ύφεση;

Τι ακριβώς εννοεί η «κοινωνία» όταν λέει ότι αυτά που ζητά η Τρόικα θα έπρεπε να τα είχαμε κάνει μόνοι μας; Θα έπρεπε να παρέχεται ύψιστη προστασία στα «τρωκτικά» του Δημοσίου και στους κομπιναδόρους υπαλλήλους των τμημάτων προμηθειών; Διότι αυτό γίνεται τώρα. Κανένα «τρωκτικό» δε θα ενοχληθεί από τις απολύσεις. Όλα τα «τρωκτικά» εντός Δημοσίου συνεργάζονταν με «τρωκτικά» της αγοράς. Με προμηθευτές. Με επιχειρήσεις. Με «κυρίους» και επενδυτές.

Ποιος θα τολμήσει να πειράξει τα «τρωκτικά» του Δημοσίου όταν την επόμενη μέρα θα δώσουν στη δημοσιότητα στοιχεία για τους συνεργάτες τους – «κυρίους» – επενδυτές; Είναι κάποιος που δεν πιστεύει ότι αν υπήρχε η θέληση να αποκαλυφτούν τα «τρωκτικά» του Δημοσίου, δε θα μπορούσε να γίνει μέσα σε λίγα 24ωρα; Όμως μετά τι θα συμβεί; Το ταγκό χορεύεται από δύο κι αν ο ένας είναι εύκολο να διωχθεί τι θα γίνει με τον έτερο χορευτή της κομπίνας;

Αν άρχιζαν οι αποκαλύψεις και έβγαιναν στη φόρα ονόματα εταιρειών που συμμετείχαν στη λεηλασία του Δημοσίου – πολλών δε από αυτές, ξένες – θα κατέρρεε αυτομάτως όλο το χρηματοδοτικό σύστημα κομμάτων και πολιτικών. Στη συνέχεια, αυτό το σύστημα δε θα είχε κανένα πρόβλημα να δώσει στη δημοσιότητα τα payroll με τα ονόματα των πολιτικών που χρηματοδοτούσαν.

Ω! Τι φρίκη! Δεν τα αντέχει αυτά η «κοινωνία». Δεν τα μπορεί. Ας αφήσουμε τα πράγματα ως έχουν. Ας κοροϊδευτούμε με «μεταρρυθμίσεις». Ας θυσιαστούν κάποιοι τώρα για να ικανοποιήσουμε την Τρόικα, να μας δώσει τη δόση, να τη μοιραστούν οι «επενδυτές» και οι τοκογλύφοι κι ύστερα βλέπουμε.

Άλλωστε είπαμε, κι αν αύριο η Τρόικα απαιτήσει να γίνουν 2,5 εκατομμύρια οι άνεργοι δεν χάθηκε κι ο κόσμος. Δεν τους παίρνουν πια και τη ζωή, τη δουλειά τους χάνουν. Θα βρουν κάτι άλλο να κάνουν. Όποια θυσία κι όποια απαίτηση τεθεί θα ικανοποιηθεί για να μη διαταραχτεί η ηρεμία και προπαντός η ισορροπία της «κοινωνίας».

Άλλωστε, αυτή η ίδια «κοινωνία» που αγωνίζεται για την «κάθαρση», ασχολήθηκε κατά καιρούς με τον Τσουκάτο, με τον Τσοχατζόπουλο, με τον Μαντέλη και τα σκάνδαλά τους, αλλά ποτέ μα ποτέ με τον εγκέφαλο όλων αυτών, δηλαδή τον Κωνσταντίνο Σημίτη. Για έναν περίεργο λόγο η «κοινωνία» είναι πολύ επιλεκτική στην αυστηρότητά της και φυσικά πολύ ελαστική με τον εαυτό της.

[πηγη](#)